

Τα κόκκινα λουστρίνια

Ιουλίττα Σινογεώργου

Κάθονται στην βιτρίνα του μαγαζιού, τα κόκκινα λουστρίνια, στενοχωρημένα απομονωμένα, απομονωμένα. Μα τότε έρχεται η σωτήρας του και τα έβγαλε από την μοναξιά τους.

Ανδριανή Χαλίδα

Στο ράφι το ψηλό

Τα κόκκινα λουστρίνια στήνουνε χορό

Το ένα από εδώ

Και το άλλο από εκεί

Πέφτουν πάνω

στη χρυσή την γη

Μαρίζα Σωτηροπούλου

Παντού είχε πάει με αυτά τα κόκκινα λουστρίνια. Όπου πήγαινε τα φόραγε. Γιατί να μην τα φοράει τώρα άραγε ; Μια μόνο μέρα έφυγε χωρίς αυτά, την πήρε ένα αμάξι με σειρήνες και φορείο. Θα γυρίσει ; Τι θα κάνουν χωρίς αυτήν ; Παντού είχε πάει με αυτά τα κόκκινα λουστρίνια...

Αριάδνη Παναγοπούλου

Η λαμπρότητά τους σε φωτίζει

και το όνειρό σου αρχίζει

καθώς μια νέα ιστορία ξεκινά

παρέα με αυτά,

που σε κάνουν να σκέφτεσαι δημιουργικά μαζί με μια κόκκινη πινελιά

Ελευθέριος Ντάλλας

Δύο κόκκινα λουστρίνια

Λάμπουν σαν δυο μικρά ρουμπίνια

Με πόθο τα λαχταρά

Το κορίτσι τα αγαπά

Απόστολος Στάμος

Τα κόκκινα λουστρίνια έλαμπαν φανταχτερά,

Μες στην βιτρίνα φαινόντουσαν κομψά,
Ήταν μια κοπέλα που τα λαχταρούσε
Για αυτό τα αγόρασε και γέμισε χαρά
Πια περπατά στους δρόμους βασιλικά

Χαράλαμπος Τερεζάκης

Μια φορά κι έναν καιρό,
Σε έναν τόπο μακρινό
Ζούσε ένα κορίτσι μικρό
Μια μέρα βλέπει ένα ζευγάρι κόκκινα λουστρίνια
Τα θαυμάζει και τα παίρνει με την μία

Έλενα Πολυχρονοπούλου και Μαρία Σταμάτη

Τα κόκκινα λουστρίνια
Όμορφα και λαμπερά σαν ρουμπίνια
Τα φόρεσε μια κοπέλα στα καμαρίνια
Και μετά απ την παράσταση τρέχοντας έφυγε για τα πανηγύρια

Αλίνα Σπίνου

Φωτεινά, μαγευτικά
σαν κόκκινες παπαρούνες
σε φεγγαρόλουστη βραδιά
όλο τον χώρο φωτίζουν εκθαμβωτικά
τα κόκκινα λουστρίνια όμορφα και λαμπερά

Αθανάσιος Τίγγελης

Ήταν κάτι παπουτσάκια μικρά
Για ένα κοριτσάκι, μαγικά ήταν αυτά
Τα φοράει και πηδάει ψηλά, πολύ ψηλά
Και το ψάχνει η μαμά αλλά έχει φύγει μακριά

Βαλέρια Κωνσταντίνα

Η Μαρία πήρε για δώρο ένα ζευγάρι κόκκινα λουστρίνια για τον χορό του σχολείου
που είναι αύριο. Η μέρα πέρασε και όταν ήρθε η ώρα του χορού όλοι έμειναν
έκπληκτοι .Από τότε η Μαρία αγαπάει αυτά τα παπούτσια.

Ζωή Παπαδούλα

Δυο πειρατές έπλεαν στις άκρες της γης. Τα μάτια τους να αντικρίσουν χρυσάφι, ασήμι. Με το ένα μάτι και τα μελανιασμένα χέρια άρπαξαν τον πολυσημαδεμένο χάρτη. Κατέβηκαν από το ξύλινο καραβάκι και πάτησαν στην άμμο. Στο βάθος της σπηλιάς έλαμπε ένα κουτί. Η αίγλη του οφείλεται στην δύναμη των κόκκινων λουστρινιών. Ποιο αθώο και ευάλωτο μικρό κοριτσάκι τα έχασε? Γιατί συζητούν με τις αρχαίες και βαριές πέτρες της σπηλιάς? Γιατί υπάρχουν μικρές βούλες στους κόκκους της άμμου?

Τα κόκκινα λουστρίνια είναι φανταχτερά

Λάμπουν όπως τα αστέρια κάθε βραδιά

Πεφάνης

Ήταν ένα κορίτσι με τις χάρες όλες γιαυτο και θέλησα να την κάνω δικιά μου.2 Κόκκινα λουστρίνια έφτιαξα με κόπο και με αγάπη για να του τα δωρίσω και να της δείξω την αιώνια μου αγάπη.

Ελισάβετ Παναγοπούλου